

ret mange — enkelte Kredse om at beholde Geværerne, saa var det, at Krigsministeren satte en Gjennemsnitsbetaling, der omtrent passede til, hvad han fik ind for disse Geværer, og derved gjorde det muligt for Skytteforeningerne at kunne erhverve sig disse Geværer for en Pris af 1 Kr. 35 Ø. pr. Gevær. Der er jeg enig med det ærede Medlem, der sidst talte, det er en Betaling, som ikke behøver at genere, hvis man i Birkeligheben mener det alvorsligt, og jeg tror, at det vil være rigtigt enten at kræve den Garanti fra Bestyrelsesens Side eller ogsaa at kræve Betaling, da det desværre — ligesom der er braadne Kar i alle Lande, saaledes ogsaa blandt Stytterne — har vist sig, at man ikke allevegne undsaa sig for at gjøre en lille Forretning med disse Geværer, som man paa en nem Maade var kommen i Besiddelse af. Dog, dette er undtagelsesvis og var neppe værd at tale om, naar det ikke kunde føre en vis Demoralisation med sig. Jeg har derfor ment, at det var et uheldigt Forslag, men naar Tingene tages saaledes, som den ærede Krigsminister har udtalt at han vil gjøre, spinder ganske vist enhver Fære. — Jeg vil sige et Par Ord om de Bygningsforanstaltninger, hvorom der paa det foreliggende Finantslovsforslag er Tale. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds var lidt høit oppe, da han talte om Kirken i Kastellet og om den Betydning, som denne Kirkes Istandsættelse havde for Livsanskuelsen og Karakterens Udvikling i det Hele taget. Men mærkeligt nok, saasnart det ærede Medlem kom fra Kirken til de Boliger, hvori det skal leve Mennesker, saa var det forbi baade med Karakteren og Livsanskuelsen, saa fandt han ikke, at det at gjøre Bygningen i brugbar Stand var af den Betydning, som da der var Tale om Kirken. Nu har denne Kirke været saa heldig at faae Opmærksomheden henvendt paa sig her blandt nogle Medlemmer, og det ærede Medlem tog den ogsaa meget varmt i Forsvar, og erklærede det som noget Ugudeligt at negte dens Istandsættelse; den er imidlertid negtet af Folkethinget flere Aar i Træk. Uden at man havde nogen som helst Tvivl overfor Spørgsmaalet, har man negtet Istandsættelsen og ikke fundet det mindste Ugudelige deri. Det glæder mig, at de Herrer ere blevne overbeviste om, at det er rigtigt at gjøre Kirken i Kastellet istand. Jeg tør imidlertid udtale for de Herrer, at enten det nu vil blive betegnet som noget mere eller mindre ugudeligt, sfer der langt større Skade baade i den ene og den anden Retning med flere af de Foranstaltninger, som vi undlade at træffe, end ved at undlade at gjøre Kirken i Kastellet istand. Jeg tror, at den Skildring, der stod i "Nationaltidende" forleden Dag af Boligerne i Kastellet, er et tro Billede af Tilstanden, der er der. Disse Boliger ere i en saadan Tilstand, at det er en Skam af os, om vi ikke saasnart som muligt søge

at forbedre Tilstanden. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss), som talte om at negte Bevillingen til Oprensning af Kastellets Grave, har her reist Spørgsmaalet om de Børnepligtiges Behandling, — jeg nævner ikke dette for at bebrejde det ærede Medlem, at han har gjort det —; det er vor Pligt at drage saadanne Spørgsmaal frem, her; men forsaavidt det bringes i Forbindelse med dette Spørgsmaal, der her er reist, hvor der er Tale om, at vise Humanitet ligeoverfor Landets Sønner, som skulle astjene deres Børnepligt, da paastaar jeg, at den Inhumanitet, som det danske Folkething viser ved det ene Aar efter det andet, at negte forskellige Afgifter, til Vedligeholdelse af Boliger, hvor Landets Sønner, og de, som tjene Staten, skulle opholde sig, er større end den Inhumanitet, det ærede Medlem har paalagt ligeoverfor Rekrutterne. Det er en Inhumanitet, at lade Hæren have saadanne Boliger, hvor Sundheden nedbruges efter saa Naars Forløb. Naar man kommer ind i Stuerne og ser Boligen, hvor blege Køner og en Flot, gustne Børn opholde sig, ser Skofde paa Bægge af Fugtighed, ser, at der er Spamp i Gulvet, og hvor Beboerne maa indsaande den svampfulde Luft — en Ribe til Helbredets Nedbrudelse —, saa paastaar jeg, at den Inhumanitet, vi saaledes lægge for Dagen, er større end den, som Mandskabet for en kort Tid bliver Gjenstand for, skøndt vi ganske vist ogsaa finde Grund til at paaklage den. (Berg: Det er jo Køne og Børn, det er ikke Soldater). Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger, at Køne og Børn ikke ere Soldater. Han mener vel altsaa, at det ikke er, saa vigtigt at bevare Underofficerernes Køner og Børn, det maa være Meningen af en saadan Ytring, ellers forstaar jeg den ikke. Endvidere have ærede Medlemmer, tal om at udsætte Kastelgravens Oprensning, fordi de vilde have en anden Plan, der skulde føre til Kastellets Sløifning. Men nu have vi hørt Svaret, som den ærede Krigsminister har givet, at ikke alene han, men den samlede Regjering maa modsætte sig Kastellets Sløifning. Nu tør jeg altsaa spørge ærede Medlemmer, om de tør have noget Haab om at kunne naae dette deres Formaaals Gjennemførelse. Have de det ikke, saa ser jeg ikke, at den Grund bør være tilstede for dem til at negte denne Foranstaltning. Naar man nu i Forbindelse hermed har sat Spørgsmaalet om at sløife Kastelgravene og at bortfølge det omliggende Terrain, saa vide ærede Medlemmer jo, hvilken Betydning det har for os at have Grunde til vor Raadighed. De vide, at hvis der bliver Tale om, at gjennemføre det store Spørgsmaal om de jællandske Jernbaner, saa at disse komme til at gaa over til Staten, saa vil der temmelig naturlig frembyde sig det Spørgsmaal at lægge en Banegaard netop i det Terrain, som omgiver Kastellet, og jeg antager derfor, at det vilde være uklogt, om vi nu vilde